

DIMITROVAC

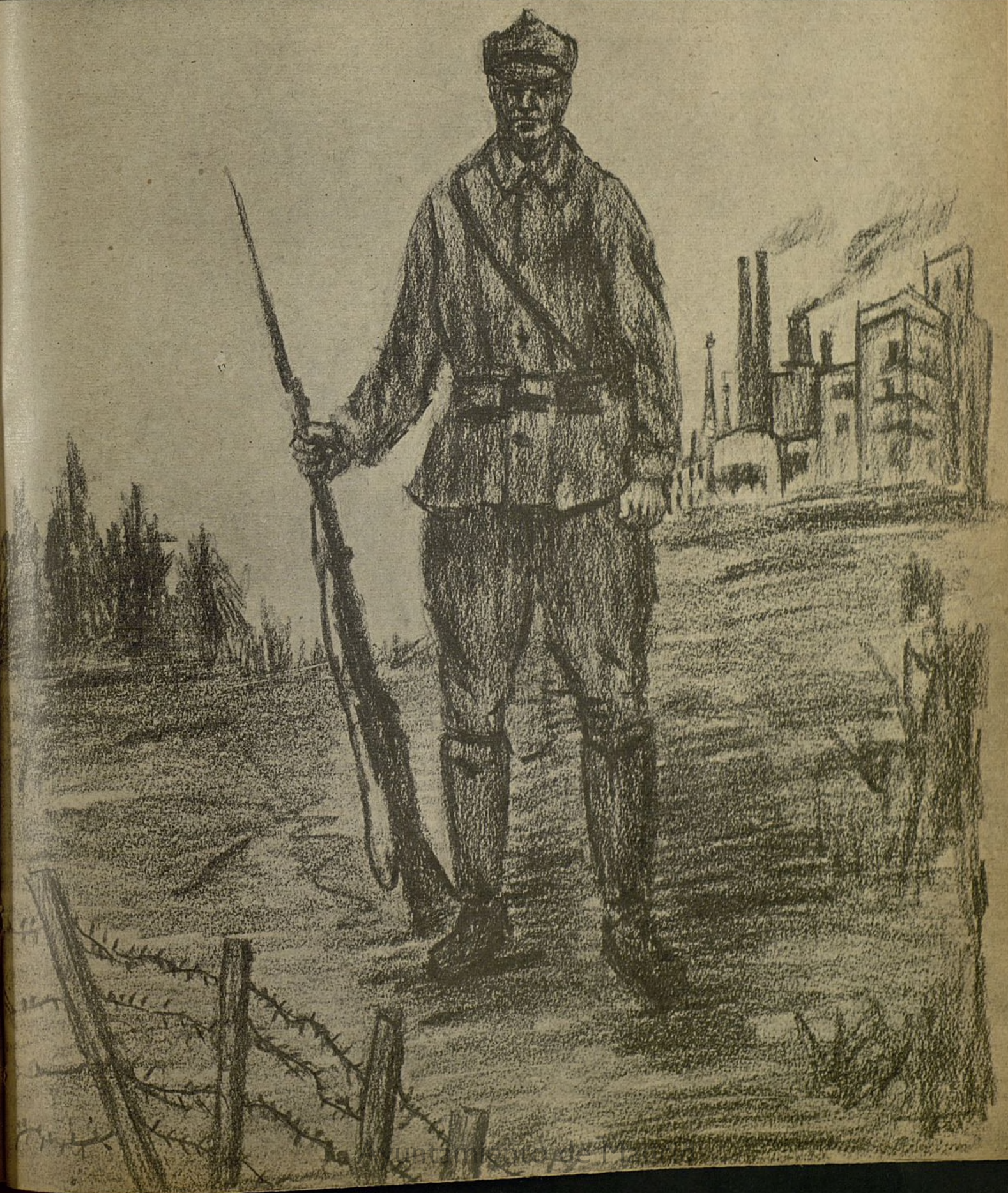
DIMITROVISTA-DIMITROVAK

Broj. 10

LIST BATALJONA "DIMITROV"

22 novembar 1937

PO XX. LETECH RUSKÉ REVOLUCE DESPUES DEL XX AÑO DE LA REVOLUCION RUSA

XX. LET SSSR.

Zdravíme XX. výročí Sovetského Svazu a spolu s jeho státními národy těsíme se s tohoto svátku. V tomto roce vice než kdykoliv před tím stal se 7. listopad svátkem všeho pokrokového lidstva, všech přátel míru a pokroku. Neboť v době kdy demokratické státy západu svým ustupováním před fasistickou rozpínávkou zrazují ideály za které kdysi sami bojovali - jedine Sovětský Svaz je důsledným obráncem míru a pokroku. V tomto roce dostali národové Sovetského Svazu svou stalinovou ústavu, nejsirsí a nejlhší demokracie, jaká je možná ve vítězném socialismu. Sovětské národové ziji plným a státním životem a jejich nová ústava, která zaručuje každému občanu právo na práci, oddych a vzdělání, která zaručuje všeobecně tajné volební právo, jest jenom potvrzením skutečného stavu věci.

Národové Sovetského Svazu musili však svůj dnešní státní život dobit v krvavých, těžkých bojích občanské války, při těžké oběti práci a často i strádání. Sli cestou strany Lenina a Stalina a vybudovali socialismus ve své zemi přes nepřátelské obklopení země i přes zrádovské činy trockistických banditů. Nechali se vesti protože slova bolševiku, znamenají činy.

Bolševici převzali 7. listopadu 1917 moc ale též strašné diktátory carského Ruska a imperialistické války. Carské Rusko se svými utiskovanými a sblácenými rolníckými masami (30.000 velkostatků vlastnílo tolik půdy jako 10 milionů rolníckých rodin), svým zaostalým průmyslem, bylo tři letou válkou úplně zničeno. Revoluce nedovedla rozředit ani jeden z ukolu, které revoluční masy od ní zadaly. Naopak země upadala ještě více primou sabotáží průmyslníků a velkostatků, kteří chtěli hladem zaskrtit revoluci. Zrácovští generalové otevřeli frontu, aby nejdůležitější revoluční středisko Petrohrad (Leningrad) vydaly do rukou německého imperialismu. Pod vedením bolševiku, pod vedením Lenina a Stalina se podarilo národům Sovetského Svazu dosáhnouti dnešního státního a bohatého života. Musili však ještě vydržeti 5 dlouhých let války proti bandám i armádám bílých generalů, proti imperialistickým intervencím. S bezpříkla-

dným hrdinstvím a sebeobětováním, často hladem, nedostatkem osázení a ozbrojení, bez školených důstojnických kadru, zvítězila Rudá armáda Rudí partyzáni nad ofícijskými trupami Kolčaka, Jude-nice, Denikina, Wrangela, atd., nad zahraniční intervencí. Od do-bití "Zimního paláce" 7. listopadu 1917, musela revoluční vojska projít desetitisíci kilometrovou bojovou cestou až do Spasku na Dálném východě, kde vyhnala v říjnu 1922 poslední interventy - Japonce - ze sovětské země. Nejenom nad ozbrojeným nepřítelem se muselo zvítězit, nýbrž také nad hladem a hospodářským spustosením země.

Sovětská vláda ihned po převzetí moci provedla nacionalisaci půdy a předala ji opravdovým zemědělcům. Sovětská vláda provedla nacionalisaci bank a velkého průmyslu, aby mohla vesti produkci plánovitě pro potřeby vítězné války, pro potřeby dělníků a rolníků, pro vybudování socialismu. Jiz v roce 1924 dosáhla zemědělská a průmyslová produkce Sovetského Svazu přibližně předválečné úrovně. Do roku 1929 - do prvního roku stalin-ské pětiletky industrialisace a kolektivisace země, bylo investováno do národního hospodářství 11 miliard rublů. Jak se dovedel svět o gigantických rozměrech budování o kterých mluvil plán, nazval ho celý kapitalistický svět utopií a "svindlem" bolševiku. Fakta jsou ale tvrdou pravdou. Plán na 5 let byl vyplněn za 4 roky, díky hrdinské a oběti práci sovětských národů, díky bolševické vůli k vítězství. Za tato 4 leta bylo do národního hospodářství vloženo 52 miliard rublů.

Druhá pětiletý plán byl také vyplněn za 4 roky, od 1932 do 1936, ale jiz za mnohem lepsích podmínek. Sovětské obce budovali jiz na základech první pětiletky a sklízeli ovoce z práce prosících let. Za druhé pětiletky bylo do národního hospodářství vloženo 117 miliard rublů, desetkrát více než v letech 1924-1929.

K druhému pětiletému plánu re-kli skeptikové a nepřátelé Sovetského Svazu, že i kdyby se podařilo provést industrialisaci země, bolševici nebudou s to ten průmysl vesti, z nedostatku kvalifikovaných kadru a hlavně prorokovali krach zemědělství. Sovětská skutečnost roku 1937 dokazuje, že za bolševici meli pravdu. Na obrov-

VEINTE AÑOS DE U. R. S. S.

En este año se celebró aún más el 7 de noviembre como una fiesta de toda la Humanidad progresiva y todos los amigos de la Paz. Porque en un tiempo en el cual retroceden los Estados democráticos ante la agresión fascista contra los ideales por los cuales lucharon ellos alguna vez, y ahora nos traicionan estos mismos Gobiernos, es solamente la Unión Soviética el protector consecuente de la Paz y del Progreso.

En este año recibieron los pueblos de la Unión Soviética la Constitución de Stalin, de la más amplia y avanzada democracia, como solamente es posible en un país de Socialismo victorioso. Los pueblos de la Unión Soviética viven una vida libre y feliz, y su nueva Constitución, que les garantiza el voto secreto general, que asegura a cada ciudadano soviético trabajo, reposo y educación, es solamente una prueba de la situación práctica de las cosas.

Para alcanzar la vida feliz de hoy, tuvieron los pueblos de la Unión Soviética que luchar en duras y sangrientas batallas de la guerra civil, sacrificándose en el trabajo y absteniéndose de muchas cosas. Siguió el camino del Partido de Lenin y Stalin, y construyeron el Socialismo, aunque estuvieran cercados de enemigos por todas partes y aunque los bandidos trotskistas cometieran toda clase de traiciones.

Los bolcheviques subieron al Poder el 7 de noviembre de 1917; pero con él recogieron el horrible testamento de la Rusia zarista y de la guerra imperialista. Rusia, con sus masas de labradores humillados y envilecidos (30.000 terratenientes poseían la misma cantidad de tierra que podrían tener 10.000.000 de pequeños propietarios), con su atrasada industria, se encontraba, por efecto de la guerra de los tres años, al borde del precipicio. La revolución de febrero no pudo resolver ninguno de los problemas que pedían las masas revolucionarias; al contrario, el país se desmoronaba cada vez más por el sabotaje directo de los industriales y pequeños terratenientes, que querían ahogar la revolución con hambre. Los gene-

rales traidores abrieron el frente alrededor del centro revolucionario más importante - Petrogrado (Leningrado) - para entregarse a las tropas del imperialismo alemán. Aun en esta situación desesperada consiguieron los pueblos de la Unión Soviética, bajo la dirección de Lenin y Stalin, del Partido Bolchevique, su vida rica y feliz de hoy. Pero antes de que pudieran empezar la pacífica labor de reconstruir tuvieron que resistir cinco largos años de guerra contra los generales blancos y los intervencionistas imperialistas. Su único apoyo de fuera era la solidaridad del proletariado internacional.

Con ejemplar heroísmo y espíritu de sacrificio; muchas veces hambrientos, mal vestidos y armados; sin cuadros de oficiales preparados, venció el Ejército Rojo y los paisanos rojos a las tropas de oficiales de Koltschak, Denikin, Judenitsch, Wrangel, etc., etcétera; vencieron a las tropas intervencionistas extranjeras. Desde el ataque al Palacio de Invierno, el 7 de noviembre, tuvieron que recorrer las tropas revolucionarias un largo camino de 10.000 kilómetros, donde se luchó constantemente hasta Spask, en el lejano Oeste, donde el 2 de octubre de 1922, los últimos intervencionistas, los japoneses, fueron echados de la tierra soviética.

No solamente se tenía que luchar contra el enemigo armado, sino también contra el hambre y la aridez agrícola del país. El Gobierno Soviético, inmediatamente después de su subida al Poder, llevó a cabo la nacionalización del campo y dió el país para provecho de los labradores y obreros de la tierra. El Gobierno Soviético nacionalizó los Bancos y la gran industria, para poder llevar la producción con arreglo al plan hecho para las necesidades de la guerra victoriosa, para los intereses de los obreros y labradores, para la construcción del Socialismo.

Ya en el año 1924 consiguió la producción agrícola e industrial de la Unión Soviética el mismo nivel que antes de la guerra. Desde el año 1924 hasta 1929 se invirtieron 11.000 millones de rublos

para la Agricultura nacional. Entonces empezó la época del Plan staliniano de los cinco años. Cuando el mundo capitalista se enteró de las gigantescas proporciones encerradas en este Plan para la reconstrucción de la industria, llamó a este Plan una mentira bolchevique y, en el mejor caso, una utopía. Pero los hechos son una verdad muy grande. El Plan de los cinco años se realizó en cuatro. Desde 1929 hasta 1932 se invirtieron 52.000 millones de rublos en la Agricultura nacional. El segundo Plan Quinquenal se realizó también en cuatro años, desde 1933 hasta 1936, en el cual se invirtieron 117.000 millones de rublos; pero, naturalmente, bajo condiciones mucho más favorables. Los ciudadanos soviéticos construían sobre los fundamentos del primer Plan Quinquenal, recogiendo los frutos de los años ya pasados, en los cuales habían trabajado mucho.

Sobre el segundo Plan Quinquenal dijeron los escépticos y los enemigos de la Unión Soviética que, aunque los bolcheviques consiguieran reconstruir la industria, no la podrían dirigir por falta de cuadros competentes. Especialmente preveían la caída de la Agricultura. La verdad soviética del año 1937 vuelve a demostrar que los bolcheviques tenían razón. En el extensísimo territorio de la Unión Soviética, en el terreno de las pequeñas y grandes naciones antes oprimidas se produjo, bajo la dirección de los técnicos y organizadores soviéticos, 7,3 veces más que toda la industria rusa en el año 1913. Los pueblos de la Unión Soviética han aprendido a dominar la técnica, y todo el país hace una revolución de la Cultura. En el año 1936-1937 fueron visitadas las escuelas más diferentes por 38,3 millones de personas. Para Instrucción Pública dió la Unión Soviética 13.500 millones de rublos, o sea 2.500 millones más del valor de toda la producción industrial rusa en el año 1913. Del país más atrasado agrícola han construido los pueblos de la Unión Soviética, bajo la genial dirección de Lenin y Stalin, bajo la dirección del Partido Bolchevique, la más grande potencia industrial europea. También el trabajo agrícola se ha convertido en una segunda forma de trabajo industrial.

La diferencia entre ciudad y campo desaparece. En los enormes campos funcionaron en el verano de 1937 500.000 tractores y 120.000 recogedoras, dirigidas por tractoristas y jefes de recogedoras, que mañana, si es preciso, dirigirán también sus correspondientes tanques. Estos son los representantes del pueblo soviético actual. No hace todavía dos años, el camarada Stalin marcó a los koljoses el deber de alcanzar en tres o cuatro años el producto anual de siete a ocho millones de puds de trigo. La realización de este trabajo ha dado a los pueblos de la Unión Soviética un bienestar inesperado, con el cual van a la realización de otros Planes Quinquenales. Este no es solamente para ellos, sino también para el bienestar de toda la Humanidad progresiva. Cuanto más poderosos y felices sean los pueblos de la Unión Soviética, mayor será la garantía de la Paz, de la Libertad y del Progreso de toda la Humanidad avanzada. La Democracia soviética, no solamente se cuida de sí misma, sino que ayuda también a todas las pequeñas naciones esclavizadas en su lucha por su libertad e independencia nacional.

Más que ninguno nos alegramos nosotros, luchadores por la libertad del pueblo español, luchadores contra la barbarie fascista, de estas fiestas, que demuestran el enorme desarrollo de la Unión Soviética y de la vida feliz de los pueblos soviéticos. Nos alegramos del resultado de la técnica y de la ciencia soviéticas, de la feliz juventud soviética; nos alegramos del invencible y glorioso Ejército Rojo y de su técnica, porque sabemos que sirve a la Paz y al Progreso, porque sabemos lo que significa la solidaridad del pueblo soviético para nuestra lucha en España.

Un grupo de los camaradas españoles en nuestro batallón.

skem uzemi Sovetskeho Svazu, na uzemi velkých i malých narodu, drive utiskovaných, vyrostly průmyslové podniky, které daly v roce 1936 pod vedením sovětských techniku a organizátoru 7,3 krát více produkce, jako celý průmysl Ruska v roce 1913. Narody Sovetskeho Svazu se naučily ovládat techniku. Celá země prodeřovala kulturní revoluci. V roce 1936-37 navštěvovalo různé školy 38,3 milionu lidí, rozpočet sovětské vlády na osvetu roku 1936 činil 13 1/2 miliard rublů. Jest to o 2 1/2 miliardy více než hodnota celé ruské průmyslové výroby v roce 1913.

Ze zaoštalé agrární země vybudovali sovětské národy, pod genialním vedením Lenina a Stalina, pod vedením bolševiku, nejsilnější průmyslovou moc v Evropě. I zemědělská práce se stala určitým druhem práce průmyslové. Rozdíl mezi městem a venkovem mizí. Na nekonečných polích Sovetskeho Svazu pracovalo v roce 1937 na 500.000 traktorů a 120.000 kombajnů vedených traktory a kombajnery, kteří již zítra bude-li nutno, mohou vest tanky. To jsou představitelé vesnice dnešního Sovetskeho Svazu. Před dvěma roky dal soudruh Stalin kol-

chozíkům za úkol, aby dovedli za 3-4 roky sklídní ročně 7-8 miliard púdů obilí. Splnění tohoto úkolu již v roce 1937 přivedlo národy SSSR k nevidanému blahobytu, kterým vstupují do budování dalších petiletek. Ale to nejenom k blahu svému, nýbrž k dobru celého pokrokového lidstva. Cím mocnější a šťastnější jsou sovětské národy, tím větší je záruka míru, svobody a pokroku na celém světě. Sovětská demokracie nestará se jen o sebe ale pomaha všem utiskovaným a malým národům v jejich boji za svobodu a samostatnost.

Více než kdo jiný těšíme se my, bojovníci za svobodu španělského národa, bojovníci proti fašistickému barbarství, s tohoto svátku, který dokumentuje obrovský růst Sovetskeho Svazu a šťastný život sovětských národů. Radujeme se s úspěchem sovětské techniky a vědy, z radostného života sovětské mládeže a její šťastné budoucnosti. Radujeme se z nepremozitelné slavné Rudé armády a její skvělé techniky, protože víme že slouží míru a pokroku, protože víme co znamená solidarita sovětských národů pro nás boj zde.

A LOS CAMARADAS CHECOSLOVACOS

Salud a los camaradas checoslovacos. Salud a vosotros, que, desde el comienzo de nuestra lucha, supisteis comprender el significado tan sublime de la misma y, despreciando el peligro, acudisteis a luchar junto a vuestros hermanos españoles para defender la Causa del proletariado, que es la Causa de la Paz, la Justicia y la Libertad del mundo.

Nosotros que, como españoles, luchamos junto a vosotros en las Brigadas Internacionales por la independencia de nuestra Patria invadida por las hordas criminales del fascismo internacional, tenemos que admirar vuestro heroísmo en el combate, el tesón y la buena voluntad que ponéis para la buena organización y disciplina en nuestras unidades, que hoy pueden contarse entre las más perfectas de nuestro gran Ejército, y, en fin, por la fe y entusiasmo que nos dais para conseguir rápidamente nuestra victoria definitiva sobre las hordas de invasión y los traidores que han vendido su patria al extranjero a cambio de aviones y material de guerra para devastarla.

Sí, camaradas; admiramos vuestro heroísmo y os estimamos como hermanos, no sólo por la

valiosa ayuda material que nos prestáis en estos momentos difíciles por que atraviesa nuestra Patria, sino porque al venir a España lo hicisteis por intuición propia, animados por los más puros y nobles anhelos de redención humana.

¡Qué diferencia tan enorme existe entre vosotros, luchadores voluntarios del ideal, y los esbirros de Hitler y Mussolini, enviados a España para convertirla en una colonia de esclavos dominada por ellos!

Hoy, camaradas, podemos gritar que la victoria será nuestra, porque nuestro glorioso Ejército sabrá conquistarla, y España entera será liberada, arrojando de ella a los tiranos invasores fascistas.

De esta forma, nuestra sangre y la vuestra, tantas veces mezcladas en los campos de batalla, no habrá sido vertida inútilmente; porque existiendo una España liberada del oprobio y de la tiranía fascistas, habrá en el mundo una fortaleza más dispuesta a luchar hasta vencer por la Libertad de todos los pueblos del mundo.

AGUSTIN LOPEZ

Teniente de la 2.ª Compañía, Batallón Dimitrov, XIII Brig.

APRENDER, APRENDER, APRENDER

El recluta llega a la Unidad. Está bajo la impresión de muchas cosas nuevas y tiene que acostumbrarse; pero, para él, una cosa está muy clara: sabe y comprende que tiene que aprender, y practicar, y adquirir nuevos conocimientos. Como reclutas, regañamos un poco porque nos piden más o menos; pero para ninguno es un problema si se tiene que instruir o no.

El recluta posee ya un mínimo de conocimientos militares. Ya sabe manejar su arma; sabe aprovechar algo el terreno, y, si es sirviente de ametralladora, sabrá escoger el lugar conveniente para su máquina. Con el tiempo tiene ocasión de probar sus conocimientos en la batalla, poniéndolos en práctica. De cada movimiento suyo se trasluce la frase siguiente: "Trabajo estupendamente. Ya sé bastante." Pero precisamente esa frase prueba que, aunque bautizado por el fuego, es todavía un recluta.

Terminamos de ser reclutas cuando se junta, con el sentido de seguridad, una sana autocritica; cuando comprendemos y sentimos lo mucho que nos falta. Solamente para un recluta significan algo los pocos movimientos y reglas tácticas, que conoce tan bien que ocultan todo lo que no sabe. Reconocemos a un veterano porque grita con toda su voz: "Todas las faltas, en nuestra educación e instrucción militar, tienen que ser eliminadas. ¡Aprender, aprender y siempre aprender!"

El pueblo español no podía dar a su Ejército una educación de un año o de algunos meses, como es el caso en todos los diferentes Estados del Mundo. El Ejército Popular se creó en el comienzo de la guerra contra el fascismo extranjero e indígena, y nosotros mismos fuimos testigos y tomamos parte en la creación del Ejército Popular, aprendimos y aprendemos todavía junto con él. Todos nosotros, o sea estos que han cogido por primera vez un fusil en su mano, como también aquellos que vinieron aquí después de su educación militar en el Ejército checoslovaco, hemos reconocido que la educación en tiempo de paz, basada en las experiencias de la guerra mundial, no cubre comple-

tamente las necesidades de la guerra en el año 1937.

Hemos llegado hoy tan lejos, que sabemos lo que nos falta. Cada batalla en la que tomamos parte nos enseña y nos da la seguridad de que podemos anular nuestros errores. Pero eso lo podremos solamente si aprovechamos el máximo de tiempo disponible para aprender, para educarnos.

El engranaje perfecto de toda la Unidad, la sangre fría de cada uno en un ataque nocturno es horroroso para el enemigo. Esto solamente lo conseguiremos con maniobras nocturnas. El ataque nocturno es una potente arma en nuestra mano. Los fascistas sólo pueden emplear, para una lucha nocturna, tropas extranjeras y algunas secciones de Falange y requetés. Para estos hombres es la batalla nocturna una excelente ocasión para venir a nuestras filas. Tenemos tanques, cuyas cualidades combativas son mucho mejores que las de los fascistas. Tenemos tanquistas experimentados. Tenemos, por tanto, que estudiar cuidadosamente la acción unida de la Infantería con los tanques. Tenemos que conseguir que cada uno sepa su puesto cuando va al ataque detrás de la muralla de acero de los tanques o cuando va de patrulla. El estudio de la acción conjunta con los tanques es nuestro deber.

En diferentes frentes se comportaron los fascistas, unidos con su artillería, algo mejor que nosotros. Este comportamiento lo podremos paralizar si aprendemos a fortificar nuestras posiciones bien y rápidamente, a atrincherarnos bien, a asegurar los nidos de ametralladoras y a crear un sistema efectivo de fuego. Tenemos que conseguir, al mismo tiempo que la instrucción militar, que cada soldado reciba su pala, y que no la mire como un peso inútil. Sobre todo, camaradas, no debemos olvidar la cosa más importante: que cada bala toque a un fascista.

Cuando dominemos todo esto nos impondremos otros deberes. Y solamente cuando hayamos expulsado del último pedazo de tierra española al último fascista podremos decir:

—¡La técnica militar es nuestra!

KAGAN

BUDEME NEJLEPSI?

V říjnu t. r. byl tomu rok co prve oddily Mezinárodních brigád sestavajících z nejlepších synů světové pracující třídy vesli do zákopu demokracie a se zbrani zasahli do španělských událostí.

Od té doby byli neustále v první linii boje. Krvi a životy pečtili svou naprostou oddanost osvobození boji dělnické třídy. Jako nádeje a záruka objevili se vždy všude tam kde situace byla nejtežší, po boku španělských bratří tvrdě a úspěšně bili fašisty. Od počátku byly obávaným nepřitelem regimních castí německé a italské fašistické armády. V tuých denních bojích na všech frontách pocínají madridskými a konce Belchite a Quinto pomáhali budovat a vykovat dnešní nepremozitelnou Lidovou armádu Španělské republiky.

17. října t. r. bylo tohotopřeho výročí vzpomenu. V městě X. základně a středisku Mezinárodních brigád konala se toho dne velká vojenská přehlídka a mohutná manifestace španělského lidu.

Prisli delegati se všech front. V krásné harmonii se tu sesli příslušníci všech národů světa, představitelé Světové Lidové Fronty, jak nám s laskou a uznáním říká madridský lid. A přišel hlavně tento lid. PASIONARIA vítána burácivím potleskem jde na tribunu umístěnou na hlavní trídě. Kolem ní venček dětí. Usmívají se na sebe navzájem a hovoří spolu. Nemohl jsem nejít k ní. Sesel jsem k její tribune abych jí řekl:

"Take československé děti a ženy te mají rádi jako tyto zde. Já pokládám za svou povinnost znovu ti to opakovat. Zároveň ti tlumocím pozdravy všech československých dobrovolníků bojujících zde ve Španělsku za naši i vaši svobodu. A co hlavního do tvých rukou vkladám soudružsko slib, že my čsl. protifašisté chceme být nejlepšími příslušníky interbrigád a že učiníme vše abychom jimi byli. Víme, že máme velmi vážné konkurenty. Tim více však se budem o to snažit jak v batalionu Dimitrov tak i batalionu Masaryk, který organizujeme, ve všech bateriích Gottwald, Májek, Liebknecht i všude jinde. Verím že budeme mít všichni snahu pracovat a bojovat, dnes lepší než včera a zítra lepší než dnes, vyhrájeme drive válku, zmešme utrpení lidu a zachráníme miliony životů!"

Poděkovala vřelými slovy za pozdravy. Poslala bojovný protifašistický pozdrav všemu čsl. lidu a zdraví dobrovolníky z Československa. Víta naši iniciativu a přeje nam abychom se stali nejlepšími - vzornými bojovníky abychom z nás pracující lid čsl. měl radost a mohl na nás s jistotou s větší hrabavostí pohlednout!

Stiskem ruky jsem jí řekl že všechna slova myslím vážně.

Pak přišlo defilé. Šli tu před námi příslušníci všech národů světa. Vyzkoušeni bojovníci mlade Lidové armády, belosi, černoši, asiati. V nepřehledných přesných rovnaných radách. Pusky přitíženy k telu, sebevedomí a čilost v tváři. Za nimi pak nejmladší cast Lidové armády, sebevedoma, vzprímena, usmívající se choven gvardia (mladá garda) lidu organizátorka Lidové fronty, za ní pak všechny ostatní sloužící.

Jedine co této obrovské mlade armáde schází jsou ARMAS ZBRANE! Jsou ale je jich stále málo...

To však je věc lidu v zahraničí aby se tento stav rychle změnil. Lid Anglie, Francie, Československa musí splnit svou povinnost. Bez prutahu ve svém nejvlastnějším zájmu!

My kteří jsme zde, pohlédli jsme v den výročí nazpět. Uvedomujeme si že musíme udelati ještě velmi mnoho chcemeli přiblížiti chvíli definitivního zúčtování s fašismem a vítězne skončit válku. Vyrostli jsme obrovsky a rosteme každým dnem. V ohni války zakalili a vykovali se spolehlivý předvoj národu celého světa. Jsou zde jedni lepší než druzí. Ale již dnes jsme tak daleko že můžeme před všechny postaviti heslo: KDO BUDE NEJLEPSI? Kterí se staneme nejlepšími příkladem uvedomení jednomyslnosti disciplíny, velké optimistické nálady a hrdinství? O příslušnících kterého národa se zeme se rekne: To jsou nejlepší INTERNACIONALOVE! Nejlepší antifašisticti bojovníci a kamarádi! Mají největší podíl na upevnění jasné strhávající nálady v interbrigádách, na jejich budování. Mají nejlepší styk se španělským lidem i lidem svých zemí! Nejlepší kadry!

My z Československa máme mnoho předpokladů stati se nejlepšími. Verím že se jimi staneme!

JARIN

UCITI SE, UCITI SE, UCITI SE!!

Novacek prichazi k utvaru. Je trochu, anebo vice stisen novymi dojmy. Musi si zvyknouti na mnoho veci ale o jednom ma uplne jasno. Vi a rozumí, ze se ma uciti, cviciti, nabyvat znalosti. Nekdy si jako novackove zanedavame ze toho je prilis moc a nebo prilis malo, ale v zaklade neni pro nikoho problem uciti se nebo ne.

Novacek jiz si osvojil minimum vojenskych znalosti. Umi zachazeti ze zbrani, dovede jakz takz pouzivat terenu, ovlada priskoky, jeli kulometkem bude s to najiti palebni postaveni pro kulomet. Mel jiz prilezitost zkontrolovati sve znalosti v boji, vyzkouseti je v praxi. Z kazdeho pohybu lze vy- cititi vetu: "uz jsem "vzorem", nauka je ukoncena!" Ale prave tato veta prozrazuje ze jsi zustal kamarade ostrileny v bojich, jen... novackem.

Novacky prestaneme byt tehdy, az k nasi jistote se pripoji zdrava sebekritika, az pochopime a hluboce procitme kolik nam toho jeste schazi. Jen pro novacka tech nekolik hmatu a taktickych pravidel ktera zna, znamenaji tak mnoho, ze zastiraji to co nezna. Pro veterana nejsou vlastni znalosti radostnym překvapením, nechavaje hodnoceni vlastnich chyb a braku. Veterana poznate tim ze velkym hlasem vola: "Vyplniti mezery ve vycviku a vojenskych znalostech UCITI SE, UCITI SE, UCITI SE!!"

Spanelsky lid nemohl doprati sve armade mesicu a roku vycviku, jak v jinych statech. Lidova armada byla vytvorena teprve po zahajeni valky s domacim fasismem a fasistickymi interventy. Byli jsme vsichni svedky a spolu- ucastniky tvoreni Lidove armady, ucili jsme se spolu s ni a spolu s ni se mame uciti dale. Kazdy z nas se mohl presvedcit, ze je vycvik v armade v dobe miru na zaklade zkusenosti z valky roku 1914 jina vec, nez valka v roce 1937.

Jsmes dnes tolik jisti, ze vime co nam schazi. Kazdy boj do ktereho zasahujeme nas o tom poucuje, a zaroven dava zaruku, ze nase slabosti dovedeme odstranit. Ale dovedeme jen tehda, kdyz vyuzijeme maximum mozneho casu k nauce, k vycviku.

Souhra cele jednotky a klidna jistota kazdeho jednotlivce v noc-

nim utoku, tak ohromujicim nepřitelem—tuto získáme jenom nočními manévry. Noční útok je mohutnou zbraní v našich rukou. Fasisťe mohou pro noční boje používat jenom cizí trupy a oddíly falangy a requete. Pro mobilisování složky jejich armady je noční útok vítanou příležitostí k hromadnému útoku do našich rad.

My máme tanky, bojeschopnosti daleko převyšující fasisťické. Máme skvělé tankisty. Musíme pečlivě prostudovat spolupráci pechoty s tanky. Musíme dosáhnouti toho, aby každý jednotlivec znal své místo když za ocelovou zdi tanku jde k útoku, a nebo jako "bojová rozvedka" jde před ní. Studování

a vycvik spolupráce s tanky to je náš úkol.

Na různých frontách mají fasisťe převahu delostřelectva. Tu můžeme paralisovat když dovedeme rychle a správně opevnití svoji posíci. Dobře se zakopat, zabezpečit kulometná hnízda, vytvořit účelný systém ohně.

Současně s vycvikem musíme dosáhnouti aby každý voják měl svou lopatu nebo motyku, a naje- nom mel, ale aby se na ni nedíval jako na nepotřebnou tíhu. A při tom všem nezapomínejte na hlavní: dobře strílet kamarádi! Aby každá kule nasla svého fasisťu!

Zvládneme to všechno kamarádi a zvládnutí vytýčí nám nové úkoly. A teprve když budeme držet patu na krku posledního fasisťy na spanelské zemi, rekneme: Zvládli jsme valečnou techniku!

KAGAN

Důstojníka škola přebírá kopatrování prapor venovaný čsl. dobrovolníkům I. kraje KSC.

Osvobození Spanelska od fasisťické reakce není jenom věcí samotného Spanelska ale věcí celého pokrokového lidstva.

STALIN

POZDRAV

Zdravím vás soudruzi Čechoslováci! Zdravím vás, kteří jste přišli s účastí se našeho boje, protože jste porozuměli jeho důležitosti a pohrdající nebezpečím přišli jste bojovat po boku spanelských bratří, abyste bránili věc antifasisťického proletariátu, která je věcí míru, spravedlnosti a svobody celého světa.

My Spanele kteří bojujeme po vašem boku v Mezinárodních brigádách za nezávislost naší vlasti, která je připravena zločineckými bandami mezinárodního fasismu, nemůžeme než obdivovat vaše hrdinství v boji, odvahu a dobrou vůli kterou projevujete při organizování našich oddílů které se po- citají mezi nejdokonalejší v našem velkém lidovém vojsku. Obdivujeme ohně nadsení který projevujete, abychom co nejdříve dosáhli konečného vítězství proti hordám vetrelců a zrádců, které prodaly svou vlast zahraničním lupičům za letadla a válečný materiál, kterým pustoší naši zemi.

Jestliže kamarádi obdivujeme vaše hrdinství a jestliže vás oceňujeme jako své bratry, činíme tak nejenom pro významnou materiální pomoc kterou jste nám poskytli v těchto těžkých chvílích kterými prochází naše vlast, ale i proto, že jste přišli do Spanelska z vlastní vůle, vedeni nejčistšími a nejusleditějšími city lidského pokolení.

Jaký nesmírný rozdíl jest mezi vámi bojovníky za myšlenku a mezi káty Hitlera a Musoliniho, kteří vtrhli do Spanelska aby z něho učinili svou otročskou kolónií.

Dnes kamarádi můžeme prohlásit že vítězství bude naše, protože naše vojsko dovede ho získat a Spanelsko zítřka bude svobodné a vyzneno ze své země tyrany a fasisťické vetrelce.

A proto naše i vaše krev, prolita tolikrát na bitevních polích, netekla nadarmo, neboť vybudováním svobodného Spanelska, osvobozeného z fasisťické tyranie, bude z něho utvorena nová pevnost světového proletariátu schopná bojovat až do vítězství za svobodu všech národů světa.

Teniente AGUSTIN LOPEZ

DRUGA GODINA MADRIDSKE EPOPEJE B R

Novembarski dani. Godina dana od kako je slavna milicija sparaskih radnika i seljaka na vratima Madrida zaustavila najezdu fasisista. Godina dana slavne epopeje Univerzitetske četvrti, Caza de Campo, rijeke Manzanares.

Prošla je jedna duga godina. Nizali su se krvavi dani, dani kada su crni bombarderi sijali smrt Madridskim ulicama, dani kada su topovi teskih kalibara po nekoliko sati unakrsnom vatrom rusili i ubijali. Ali Madrid nikada nije klonuo duhom. Ulice su pune, pozorista i bioskopi neprestano rade. Tramvaji do kasno u noć svojim zujanjem umiruju. Madridski radio "Glas Španije" iz noci u noc salje izvestaje, daje novosti na svim jezicima. Telefonska centrala "Telefonica" gordo stoji prkoseci mnogobrojnim topovskim hitcima. Godina je dana od kako je nad Madridom prvi put Republikanska aviacija "Gloriosa" zaustavila nesmetanu setnju crnih kobaca Madridskim nebom. Madridjani i danas rado pricaju o prvim vazдушnim bojama. "Srce je silno kucalo, krv je ubrzano tekla, oci su postajale ogromne. Prvi je zapaljen, drugi, treci... peti it. d." Lista oborenih fasisistickih aviona svakim danom se povećavala. Madridskim nebom gospodarili su mladi Republikanski piloti, a Madrid je postao grobistom Junkersa, Fiata i Kapronia. Godina je dana od kako su Madridskim ulicama promarsirali prvi odredi Medjunarodnih brigada. Narod je izlazio da pozdravi antifasiste svih zemalja, koji su koracali ulicama sa cvrstom odlukom ili da pobijede ili da uzidaju svoje zivote u zidine herojskog grada.

Ulice su bile nepregledni potoci, ulicama je koracala masa. Uzdignute pesnice prkosile su neprijatelju. Tih dana rodila se parola koja je pretvorena u bedem, parola "No pasaran". Tih dana medjunarodna solidarnost triumfirala je ulicama herojskog grada.

Dvadesetogodisnjicu Velike Ruske revolucije Madrid je dostojno proslavio. Ulice, kuce, prevozna sretstva, sve je bilo pretvoreno u parole. U parkovima madridska djeca, najljepša djeca svijeta, grabe poslednje sunceve zrake koji su svakim danom slabiji. Jedan svrca od pet godina nosi malo parce od rasprsnute granate i daje mi ga. Nasao ga je u blizini jedne razrusene kuce. Jedan drugi malo stariji od praznin puscanih caura napravio redenike. On medju citavom grupom uziva nejvece povjerenje. Jedna devojica pokazuje mi sliku izrezanu iz novina. Evakuisana spanska djeca bezbrizno se igraju u jednom dječjem vrtu u Rusiji. I mala bi htjela da bude sa njima. Kaze "I ja cu da idem u Rusiju". I ostala djeca zeleva da budu sa svojim drugovima, svako vice idem i ja, i ja.

Na raskasnicaina spomenici prekriveni dzakovima pijeska. Spanski radnici i seljaci pred fasisistickim bombama sklanjaju umjetnicke tvorevine kojima Madrid obiluje. Muzeji i umjetnicke galerije su ispraznjeni. Spomenici prekriveni a oni sa vecom umjetni-

ckom vrednoscu rastavljeni i odneseni iz Madrida u neko sigurnije mjesto.

Veliki moderni hotel nekadasnje svratiste svjetske burzoazije danas je bolnica. Na ulazu straza. Mermerne stepenice, luksuzna rezbarija. Kafanski natpisi su se jos na ponekim mjestima zadržali. Velika sala sa rentgen aparatom bila je doruckovaonica. Sala za bridz i bilijar pretvorena je u operacionu salu. Male sobe sa jednim ili dva kreveta sa finim ormarima i velikim ogledalima, sa prvoklasnim posteljnima stvarima, od prvog do petog sprata ispunjene su ranjenicima, koji se udobno osjecaju u luksuznom hotelskom konforu.

Skole su pocele normalno da rade, ali 1937 godina donijela je mnogo novih skola koje stara Španija nije imala. Svuda su nikli Narodni univerziteti. Obilazim jedan. Ulica Suero de Quiñones, takodje bivsi hotel. Preko 300 učenika, mladih radnika i radnica i dječaka sa sela. Radi se intenzivno. Tu je i jedna devojica iz Belchita, koju su nase trupe odmah poslije oslobodjenja mjesta poslale u skolu. Vec prvih dana shatila je sta znaci skola. Kaze "Ja sada radim dan i noc, deset godina ne mojom krivicom nje sam vidjela knjige. Sada cu za godina dana da postignem ono sto su druge u normalnim vremenima ucile za tri godine". Jedan mladac resava komplikovane jed-

nacine. Pitam ga zbog cega mu se toliko dopada matematika? "Zelim da budem sef artiljeraca" odgovara on "a tamo je potrebna mnogo, mnogo matematike" — Skola ima svoje novine "Boletin" i skoro svi djaci trude se da budu saradnici novina.

Na ogradi jednog parka naslonilo se nekoliko vojnika i diskutuju. Zelim da saznam o cemu razgovaraju. "Vidis brate jos ima i vodu, zelen prvoklasna tu moze da rodi" Posmatrajuci madridske vrtove i parkove ovi vojnici-seljaci dosli su do zakljucka da ce se pretvarajuci parkove u kultivisano zemljiste, dobiti velika kolicina zeleni i povrca koji se iz daljine dovoze u Madrid. Oni su to misljenje izlozili radnickim organizacijama i tamo su ozbiljno prihvatili njihov predlog. Tako se moze desiti da uskoro nestene cuvenih madridskih vrtova ali ne za dugo. Poslije pobjede nad fasizmom citav Madrid ce se pretvoriti u veliki cvjetni vrt.

Dani se nizu jedan za drugim. Regularna republikanska armija, armija Narodnog fronta svakim danom jaca i sprema se na velike borbe koje je ocekuju. U medjuvremenu od herojskog grada Republike, bedema svjetske demokratije, napravljena je velika tvrđava. Madridski "zakopi smrti" su neosvojivi. Madrid ulazi u drugu godinu borbe sa drobrim perspektivama.

V. VLAHOVIC

Ja sam intelektualni radnik, jucer prezreno pseto pred licem fasisistickim samovolje, bezvrijedna roba na kapitalistickom trzistu, danas novorođeni covjek u toplom krilu spanske republike, vojnik ponosne medjunarodne brigade, caradnik na velikom djelu slobode, mira i napretka...

Nama, intelektualnim radnicima, fasizam je ukazao samo na dva puta: ili crknuti ili se prodati.

Ali ne!

Necemo da se prodamo! I suviše osjecamo odgovornost pred svojim narodom iz koga smo nikli i za koga smo nikli i sa kojim smo vec presli jedan dio zajednickog,

ZASTO SAM DOSAO U ŠPANIJU

mucnog, ali velikog puta. Necemo da se prodamo.

Ali necemo ni da crknemo! Hocemo da zivimo. I da radimo. Da radimo protiv fasizma. Da ga napadnemo na njegovoj najslabijoj tacki.

Zato sam dosao u Španiju.

Fasizma je najprije umrljao Španiju krvlju, da bi je zatim proglasio "crvenom", da bi time "opravdao" svoje daljnje kasapljenje spanskoga naroda. Fasizam je proglasio Španiju "crvenom". I tacno je tako: Španija je bila crvena — od svoje rodjene

krvi... Pred takovom sudbinom spanskoga naroda zaista se vise nije moralo pitati za stanovito, izradjeno, politicko misljenje pri opredelivanju za ili protiv Španije. Radilo se prosto o tome dali covjek ima jos u sebi iskru postenja i covjecnosti ili nema.

I zato sam dosao u Španiju.

Danas sam zivi dio divne, gorostasne spanske narodne armije! Jucer sam bio "zabusan", saboter i rusilac vojno — fasisisticko discipline. Moje prisustvo u fasisistickoj vojsci bilo je praceno stalnim osecanjem ponizenja, sramo-

te i gadjenja prema samom sebi. Ali vec tada sam bio siguran u to da ce se samom, pod drugim uslovima, odigrati ono sto se u nauci zove: dijalekticki obrt! I zaista: danas sam svijesni i dobodovoljni subjekt i objekt antifasisisticko discipline. Danas mi je radost: slusati zadace i zadace izvršavati. Raditi! Raditi necujno. Imati svoje mjesto u organizmu narodne armije i pustiti svoju energiju neka tece sva u njeno gorostasno tijelo... Ponosan sam danas sto mi je dano mjesto u jednoj družini kojoj su pripadale prve kolone spanskog proletarijata koje izgine pod Huescom, kojoj pripa-

(Nastavak na 7. str.)

BRATSKA SOLIDARNOST

Jedno veliko djelo!

7. novembra na dan proslave dvadesetogodišnjice velike Ruske revolucije i proslave godišnjice odbrane Madrida, u glavnoj kasarni Intrebrigada nahranjeno je 1.500 Madridske djece.

Ovaj veliki rucak koji je toliko obradovao male madridjane organizovali su Komandant kasarne, drug Ilija Zeman i Komesar drug Sojka uz svesrdnu pomoc drugova koji su na sluzbi u kasarni.

Rucak je obavljen u prostorijama kasarne, po partijama od po 200 malisana koji su strpljivo vani cekali da dodju na red.

Trebalo je prisustvovati ovoj gozbi pa da covjek razumije koliko je to veliko djelo bilo usreciti te male "crvice", kojima su se iza velikog vojniskog stola vidila samo sretna i nasmejana lica. Trebalo je viditi sretne i blazene majke kako docekujaju svoju ljubimcad, koja su vec svrsila sa ruckom.

Trebalo je viditi malisane od 4-6 godina kako ozbiljana lica i stisnutih pesnica pevaju internacionalu, kako odusevljeno klicu "Viva Rusija" i sa ogorcenjem "Muera el fascismo", pa da se dozna da i ti malisani znadu ko im je prijatelj, ko ih cuva i ko ih voli, a ko im je neprijatelj, ko je krvnik stetina njihovih malih drugova, brace i sestara.

Bilo je vec kasno posle podne kada je i poslednja djevojčica izašla iz kasarne, drzeci u ruci komadic cokolade i vicuci svojim sitnim glasnicem: "Viva camaradas Internacionales".

Mi mozemo samo da pohvalimo ovo dobro djelo i aktivnost nasih drugova koji su to preduzeli na sebi i da kazemo samo jedno:

Bravo drugovi, nastavite tako i dalje!

S. MITROV

ZASTO SAM DOSAO U SPANIJU

daju branioci Madrida i Besmrtni asturiski rudari, kojoj pripadaju književnici kao pok. general Lukacs, Marleaux Renn, Bredel i drugi. Ovi poslednji su zivi izraz produhovljenosti nase borbe; ovi su stvarni oblik onih plemenitih snaga radnog naroda koje vec danas izbijaju, uporedo sa grmljavinom nasih topova; ovi su glasnici velike misije koju vrsi radni narod, a ta je:

Oslobodjenje covjeka.

Dr. G. NICK

Mali madridjani cekaju na rucak.

VELIKI ANTIFASISTICKI DIRIGENT

XIII Internacionalna Brigada je bila mobilizovana da uzme ucesca u ofensivi kod Brunete. Brigada nije imala politickog Komesara. Bio je naimenovan njemacki pisac Regler ali on se do tada jos nije potpuno izleo od rana zadobitih na Aragonu, kada je poginuo general Lukacs. Za dane koji su se tamo spremali bili su potrebni dobri komesari. Prisutnost komesara je odlucivala mnogo u borbama. On ce biti onaj koji ce pomoći komandnom sastavu, koji ce hrabriti vojnike u teskim momentima, onaj koji ce pronaci najmanje detalje da ceo stroj Brigade funkcioniše u punom boju...

Dan pre pocetka ofensive bio je naimenovan komesarom XIII Internacionalne Brigade drug Parovic, koji se je stavio na celo Brigade sa svojom u borbi stvorenom velikom historijom. Napad je poceo. Sa rucnim bombama nasi vojnici su si otvorili put. Zajedno sa njima isli su tankovi i jednom od njih, drug Parovic sa nekoliko stabskih oficira. Dosao je momenat u kom je trebalo upotrebiti svu mogucu energiju, da se neprijatelja potera. Bila je potrebna prisutnost komesara na celu svojih vojnika, zajedno sa vojnicima, medju njima! Parovic je otvorio tankovska vrata i skocio na zemlju...

I u tom istom casu jedna kugla

ga pogodi. Vojnici videvši pasti svog komesara ne padose duhom, nego naprotiv pojuriše prema neprijateljskim rovovima da ga osvete. XIII Brigada je bila u napadu, sa hrabrosću dotad nevidjenom, sve dok nije uspela da natera u beg neprijatelja.

Parovic je poginuo. Svi njegovi borci oplakase smrt velikog druga. Mnogi ga ne poznavase do toga casa.

XIII Brigada sastavljena od boraca iz 20 raznih narodnosti. Parovic je bio clan Centralnog Komiteta Komunisticke Partije zemalja Jugoslavije. Nije cekao da priskoci u pomoc spanjolskom narodu, kao jedan clan vise, svetskog Narodnog Fronta Nad vratima jednog malog spanjolskog sela, kojega nije ni poznavao, nasao je smrt.

Svi njegovi drugovi iz borbe odpratile ga do groblja. U jednom skromnom grobu otpociva njegovo telo. Mnogi venci pokrivaju njegov grob. I na ploči kisom i vazduhom unistavanom jos uvek se moze procitati natpis. Tamo se nalaze venci komunisticke Partije zemalja Jugoslavije, Poljske, Spanije Vojnog Komesarijata, svih Internacionalnih Brigada, Spanjolskih Brigada, venci radnickih organizacija, Sindikata.

Kubanac Pablo de la Torriente i hercegovac Parovic, kao toliko

inih boraca, kao mnogo inih ljudi koji popunjuju listu slavnoga Komesarijata, nasli su smrt u Spaniji, posle toliko kilometara protrecanih da dodju u nasu domovinu. Obojicu ih je vodio jedan isti uzrok. Poginuse kao dva dobra borca svetskog Narodnog Fronta. Sutra, Narodni Front Madrida ce im odati pocast. Ne ce zaboraviti da su bili dva dobra komesara, dva komesara koji poginuse u odbrani Madrida.

Iz "Mundo Obrero", 30-X-1937.
Preveo: ILIJA ZEMAN

Por qué luchamos

La guerra que actualmente estamos sosteniendo contra el fascismo internacional, en la cual ha puesto su mayor empeño, aparte de las ventajas materiales que representa la conquista de nuestro suelo, para asestar un golpe mortal a la Cultura y al Progreso del proletariado.

Nosotros, soldados del Ejército del Pueblo, que luchamos contra el fascismo invasor, el cual sólo pretende convertir nuestro suelo en una colonia de esclavos, sabremos luchar con la misma energía y entusiasmo que lo hemos hecho hasta el presente, para impedir que realice tan siniestros planes.

Con unión y disciplina, atentos siempre a las órdenes del Mando, y con nuestro sacrificio, podremos dejar a nuestros hijos un porvenir de paz, cultura y progreso, dejando destrozada a la bestia fascista y al mismo tiempo dejando el paso libre a los pueblos que actualmente se hallan bajo el terror del fascismo.

JOSE ARESTE
Comisario político de la 2.
Compañía del Bat. Dimitrov.

DRUGOVI!

Dopise saljite na adresu; Carlos Ortega, Socorro Rojo, Plaza Altozano, 63-E. Albacete.

REDAKCIJA

DONATIVO PARA EL DIMITROVISTA

Los camaradas de la 107 Brigada Mixta, 585 pesetas.

KAMARADI!

Chcete aby "DIMITROVISTA" byl obrazem života vašeho batalionu?

Chcete aby "DIMITROVISTA" byl nejlepším opravdu batalionovým časopisem?

Chcete aby "DIMITROVISTA" vycházel nejméně třnactidenně?

Vše to je lehce možné ale pak nestací časopis pouze kritizovat.

Každý z Vás musí se stát spolupracovníkem - redaktorem. Na Vás záleží jaký bude časopis. Píšte a posílejte fotografie na adresu: "DIMITROVISTA" Calle Velázquez, 63/11, MADRID.

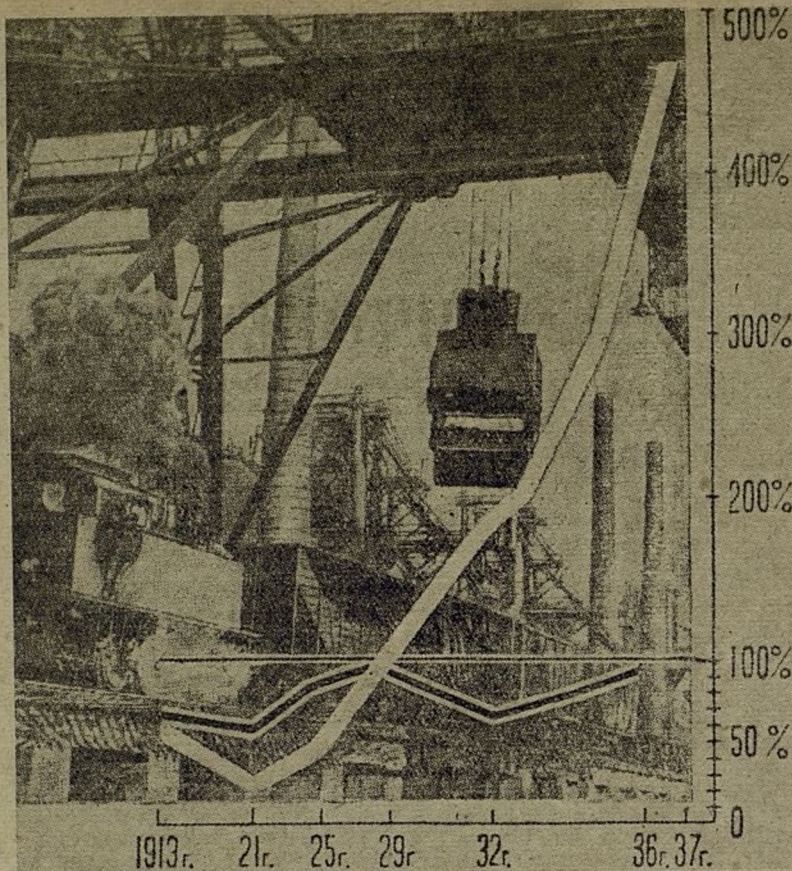

Diagram znázorňuje změnu průmyslových výrobků SSSR a kapitalistických zemí vzhledem k úrovni z roku 1929 kterýmto je položen rovny 100.

Diagrama que enseña la variación de la industria en la U. R. S. S. y en el mundo capitalista, con relación al nivel del año 1929, el cual está puesto como porcentaje.

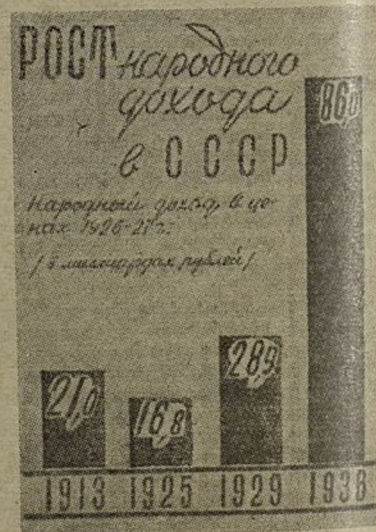
KAMARADI!

Batalion "DIMITROV" zakládá svoji vlastní pochodovou kapelu. Zadame všechny kamarády ovládající hudební nástroje, kteří se právě nachází bez zadání nebo u kterých by bylo uvolnění možné, aby se ihned hlásili na adresu batalionu: S. R. I. - 180.

Rocní průměr počtu dělníků a zaměstnanců. (v milionech lidí). El porcentaje de los obreros y empleados por año (en millones de hombres).

At zige SSSR - nejsvobodnější a nejsírsí demokracie světa - nejmohutnější opora Španělska, Číny a všech národů světa bojujících za svou svobodu!

Růst národního příjmu SSSR. Národní příjem v cenách z roku 1926-1927. (v miliardách rublu).

Aumento de los beneficios nacionales en la U. R. S. S. Los beneficios nacionales en los valores de los años 1926-1927, en millones de rublos